

Dieva atbilde uz "DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU"

Arvien biežāk var dzirdēt un lasīt frāzi „Jūs esat dievi, jums tas tikai jāapzinās”. Es nolēmu pamēģināt iejusties Dieva lomā un no visas savas dievišķās sirds atbildēt uz tautiešu lūgšanām.

- Tātad, es esmu visur un visā, - saka Dievs. - Tādēļ es varu redzēt vairāk un skaidrāk, kas pie jums notiek, nekā katrs atsevišķais no jums. Es dzirdu visas jūsu domas, bet diemžēl arī daudz ko citu, kas mudž jūsu galvās un izverd no jūsu mutēm. Tas viss nepārtraukti ceļas augšā un piepilda zemākās debesis. Godīgi sakot, tās jau ir pārpilnas ar tukšām lūgšanām un prasībām. Tās vairs nav kur likt, un piesārņot kosmosu, metot tās ārā, es arī nevaru. Taisni posts! Jūs nevarat iedomāties, kādas eņģeļu armijas ņemas ar šo „makulatūru” cenšoties pārstrādāt to par ko jēdzīgu. Man jums jāsaka, ka debesis acīmredzami briest pamatīga protesta akcija. Nedod Dievs!

Parunāsim konkrēti: jūs lūdzat mani svētīt Latviju, bet man nav jums citas atbildes kā „Cik tad jūs var svētīt?! Es to vien daru no paša pasaules sākuma! Diendienā, gadu no gada, mūžību pēc mūžības – to vien daru, kā sūtu jums arvien jaunu svētību, jaunus praviešus un ģēnījumus, un ne vien jums, bet visai cilvēcei, visai pasaulei. Bet vai jūs to ievērojat? Vai jūs papūlaties vismaz atvērt ausis un tad arī sirdi un prātu, lai saņemtu, izjustu un saprastu manis sūtīto svētību? Kādēļ jūs nevarat paņemt savu devu no lielās svētības, bet arvien lūdzaties pēc kādas īpašas? Jūs varbūt domājat, ka tā ir pieticība? Nebūt, manās acīs tā ir vislielākā augstprātība. Jums jāzina, ka es principā nevaru svētīt nevienu uz citu rēķina, jo man ir vienādi dārgs un mīļš ikviens, lai kā viņš izskatītos, lai kādā valodā runātu un lai kur dzīvotu.

Jūs nepārstājat atkārtot, ka Latvija ir vienīgā vieta pasaulē, kur jūs varat dzīvot un runāt savā valodā. Mani mīļie, padomājiet tikai, kurš ir devis jums šo vietu? Vai tas neesmu tas pats Es, kurš ir devis to arī citu tautu bērniem šajā vietā? Zeme nav neviena īpašums, lai ko jums kāds mēģina iestāstīt. Uz kādu brīdi tā ir jūsu visu kopīgās mājas. Tie laiki ir sen garām, kad katrai tautai bija jādzīvo vienā vietā. Tas bija vajadzīgs tik ilgi, kamēr atsevišķais cilvēks nebija neko daudz vērts un vienkārši pazustu, ja neturētos pie senču pavarda. Kur tie laiki?! Šodien jūs visi esat patstāvīgas būtnes, katra ar savu īpašu likteni un uzdevumu. Un svarīgākais uzdevums visiem ir iemācīties mīlēt citam citu tāpat, kā man ir mīļi visi mani bērni, un es izvietuju viņus uz Zemes pēc saviem apsvērumiem, kurus jums tikai būtu jāpacenšas saprast.

Lai jūs varētu attīstīties un sasniegt pilnību, kam es jūs taču esmu radījis, jums jāiegūst pēc iespējas bagātāka dzīves pieredze, jāiepazīst citas vietas, tautas, viņu domas, paražas, kultūra. Lai tas būtu iespējams, es lieku cilvēkiem pārcelties arvien citās vietās, veidot jauktas ģimenes, runāt dažādās valodās. Un ko darāt jūs? Jūs arvien vēl gribat izolēties, padzīt manis – jūsu svētībai !!! – sūtītos cittautiešus no „savas” zemes. Bet vai jūs zināt, ka tas ir īsākais ceļš pie tautas degradācijas un izmiršanas? Vai tiešām neviens no jūsu gudrajiem nav jums iemācījis, ka kopš 2000 gadiem dažādu tautu sajaukšanās ir nepieciešamais pozitīvās cilvēces attīstības princips? Tas nozīmē, ka nacionālām ambīcijām jāatbrīvo vieta iecietībai un savstarpējai

mīlestībai. Vai jūs tiešām neredzat, ka pēdējo gadsimtu vēsture mudž no nacionāliem ķīviņiem, kuri nav nesuši itin nekādu labumu nevienai tautai. Un jo tālāk, jo destruktīvāk tie darbosies. Tādēļ ir pēdējais laiks atvērt acis, jo jūs stāvat bezdibeņa malā.

Šodien vienīgais ceļš saņemt manu svētību, ir saprast manus nodomus un mēģināt tos saprātīgi īstenot. Jo mani nodomi ir derīgi un veicinoši visiem, tai skaitā arī jums. Atvēriet savas sirdis līdzcilvēkiem, jo mana svētība var ienākt tikai atvērtā sirdī, nevis krampjaini savilkta.

Nopūtiet no sava deguna savas „nacionālās identitātes” gaisa balonu, kas aizsedz jums nākotni un liek jums vērst savu uzmanību tikai uz pagātni, kurai neatgriezeniski pieder šis fenomens. Meklējiet savu individuālo identitāti un ļaujiet to darīt katram pēc saviem ieskatiem, pagrieziet savas pēdas par 180°, atveriet acis un sāciet iet uz priekšu, tad jums vairs nebūs jāapdauzās pret katru ceļā radušos stabu un jāklie dz, ka tas ir kārtējais „okupants” vai „nodevējs”, kas traucē jums dzīvot. Ticiet man, ir bezgala skumji noskatīties, kā jūs it kā ar aizsietām acīm griežaties uz riņķi. Daži no jums gan, paldies Dievam, sāk pamosties un runāt jēdzīgi, bet jūs jau viņos neklausāties. Citi, tie, kuri ik pa laikam uzpūš šo gaisa balonu jūsu acu priekšā, smejas par jums, jo viņiem ir izdevīgi vadāt jūs aiz deguna un, rībinot nacionālo kaislību bungas, novērst jūsu uzmanību no savām mahinācijām, kuras draud izputināt visu „Radības plānu”. Bet jums taču ir saprāts, mana visdārgākā dāvana katram atsevišķam no jums! Uz to es lieku vislielākās cerības, ka šai skaistajai (jūs taču piekritīsiet) pasaulei nebūs jāaiziet bojā cilvēku muļķības dēļ.